

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010655
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421010655.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci obžalovaného K. T., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného K. T. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 28.04.2022, sp. zn. 2T/69/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 13. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný
K. T., narodený XX.XX.XXXX vo U.,
trvale bytom I. Q. č. XX,
t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

o d s u d z u j e

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci - 1 ks otvárací nôž dĺžky 20 cm s čepeľou o dĺžke 8,5 cm, kovového prevedenia s rukoväťou modrej farby, ktorá vec sa nachádza v úschove OKP OR PZ Nové Zámky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e s a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/39/2022, doručeného obvinenému 08.04.2022 a právoplatného 25.07.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnej časti napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 28.04.2022, sp. zn. 2T/69/2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného K. T. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania:

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1) dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. až XX.XX h v R. U. na Ul. M.R. C. č. XX pred podnikom W P. fyzicky napadol poškodeného N. Z., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom H. tak, že ho zozadu chytil za krk a začal ho škrtiť so slovami „Zabijem Ťa, vyvraždím Ti rodinu!“, následne poškodeného zvalil na zem a vytiahol z vrecka nohavíc kovový nôž s čepeľou o dĺžke 8,5 cm s rukoväťou modrej farby, ktorým opakovane bodal a porezal poškodeného do oblasti hlavy a ramena, čím poškodenému spôsobil päťnásobné bodno-rezné poranenie (a to bodno-reznú ranu bez poranenia hlbších tkanivových štruktúr v oblasti pravého ramena vpravo dĺžky 3 cm, povrchovú reznú ranu kože pleca vpravo dĺžky 7 cm, reznú ranu kože a podkožia bez poranenia hlbších tkanivových štruktúr v oblasti tváre pod ušnicou a krku vľavo dĺžky 9 cm, bodnoreznú ranu záhlavovej oblasti hlavy vľavo s kratším kanálom smerujúcim nadol s prerušením drobných podkožných ciev bez poranenia šlachových štruktúr a reznú ranu kože na palci ľavej ruky dĺžky 1 cm) a tiež krvnú podliatinu a tržnú ranu na čele vľavo dĺžky 2,5 cm a kožnú odreninu na čele a nose vľavo, ktoré zranenia si u poškodeného vyžiadali dobu liečenia 2 až 3 týždne a zároveň následkom útoku poškodenému poškodil mobilný telefón zn. ZTE, nezisteného výrobného čísla a typu, čím mu spôsobil škodu vo výške 50,- EUR,

- prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

2) dňa XX.XX.XXXX v R. U. na T. ulici v čase o XX.XX. hod. viedol ako vodič po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov osobné motorové vozidlo značky O. A6 s evidenčným číslom DT XXX BR modrej farby, pričom bol pri plavárni na ulici T. č. X hliadkou Obvodného oddelenia PZ Nové Zámky zastavený predpísaným spôsobom, kontrolovaný a následne po kontrole podrobený dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu vdychu, ktorou mu v čase o 02.43 h dňa XX.XX.XXXX bola zistená hodnota alkoholu v dychu 0,59 mg/l a pri druhej dychovej skúške na alkohol v čase o 03.03. hod. mu bola zistená hodnota alkoholu v dychu 0,54 mg/l.

Za zločin a prečin uvedený v bode 1/ a v bode 2/ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému uložil podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody štyri roky, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona uložil i trest prepadnutia veci - 1 ks otvárací nôž dĺžky 20 cm s čepeľou o dĺžke 8,5 cm, kovového prevedenia s rukoväťou modrej farby, ktorá vec sa nachádza v úschove OKP OR PZ Nové Zámky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šesť rokov.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantné.

Tento rozsudok v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný, a to vo výroku o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku a vo výroku o treste.

Obžalovaný do výroku o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku podané odvolania odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tvrdením, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil naplnenie predpokladov nutnej obrany, keď útok poškodeného N. Z. na svedkyňu K. v čase keď napadol poškodeného trval a neskončil, tak ako v rozhodnutí uvádza súd. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka Q. P., ktorú považuje za najdôveryhodnejšiu, keďže ide o priameho a nezaujatého svedka, ktorý potvrdil, že napadol poškodeného bezprostredne potom, ako poškodený fyzicky napadol svedkyňu K.. Mal za to, že vzhľadom na túto svedeckú výpoveď, súd prvého stupňa nesprávne posúdil moment ukončenia útoku poškodeného na svedkyňu K..

Pokiaľ ide o uloženie mu trestu odňatia slobody tento považoval za neprimerane prísny a vytýkal súdu prvého stupňa, že dostatočne neodôvodnil, prečo v jeho prípade mu nepostačovalo uloženie trestu domáceho väzenia.

Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne rozhodnutia o jeho oslobodení zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu pod bodom 1/ obžaloby alebo rozhodnutia o uložení trestu domáceho väzenia namiesto trestu odňatia slobody.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť nepovažujúc ho za dôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie podané obžalovaným podporil a navrhol mu vyhovieť a žiadal odvolací súd, aby sa zaoberal s možnosťou uloženia alternatívnu druhu trestu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v plnom rozsahu pridržal písomných dôvodov podaného odvolania a mal za to, že sú u neho splnené podmienky na uloženie trestu domáceho väzenia.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku odvolací súd preskúmal výrok o vine pod bodom 1/ a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie obžalovaného nepochybne smerovalo .

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Preto aj skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo aj v ich súhrne a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako správne poukazuje s tým, že obžalovaný

ani v podanom odvolaní, ani v jeho písomnom doplnení a ani v prednesoch na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti a okolnosti, ktoré by správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa spochybnili.

Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvoj inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Odvolací súd je totožného názoru ako súd prvého stupňa, že obžalovaný v prejednávanej veci zažalovaný skutok nespáchal za okolností vylučujúcich jeho protiprávnosť uvedených v § 25 odsek 1 Trestného zákona (teda v dôsledku absencie priamo hroziaceho alebo dokonca trvajúceho útoku poškodeného), v ktorej súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že poškodený N. Z. vo fyzickom ataku na svedkyňu K. nepokračoval, čo vyplynulo aj z výpovede svedka Q. P., títo sa následne len hádali. Naproti tomu obžalovaný na poškodeného opakovane útočil, navyš s nožom v ruke, mieriac na hornú časť jeho tela a s útokom prestal až na opakovaný krik iných osôb.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia (o ktorých nezostali žiadne, tobôž nie dôvodné pochybnosti) a právne úvahy nebolo možné dospieť k záveru, že obžalovaný konaním opísaným v zažalovanom skutku odvracal priamo hroziaci útok poškodeného na záujem chránený Trestným zákonom, a to ani opodstatnene (teda ani s použitím pravidla pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“) a preto ani zákonu zodpovedajúcim spôsobom, lebo bez (z dôvodov vyššie uvedených) existencie okolnosti vylučujúcej trestnosť činu obžalovaného v dôsledku konania v nutnej obrane podľa § 25 odsek 1 Trestného zákona (a teda ani jej vylúčenia podľa § 25 odsek 2 Trestného zákona - ak absentoval priamo hroziaci alebo trvajúci útok, nebolo ani možné sa voči nemu zjavne neprímerane brániť) neprichádzalo do úvahy opodstatnené zistenie okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť obžalovaného uvedenej v § 25 odsek 3 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa riadil, resp. mal riadiť pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny (§ 168 odsek 1 Trestného poriadku), tento správne právne posúdil konanie obžalovaného uvedené v bode 1/ napadnutého rozsudku ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a napokon aj konanie obžalovaného uvedené v bode 2/ napadnutého rozsudku ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, ktorých trestných činov všetky zákonné znaky obžalovaný naplnil.

Pokiaľ ide o výrok o treste napadnutého rozsudku plnením svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil pochybenie súdu prvého stupňa.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa síce dôsledne vyhodnotil všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, avšak z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Levice spisová značka 2T/39/2022, ktorý súd prvého stupňa nemal k dispozícii z dôvodu, že dané odsúdenie obžalovaného sa v čase jeho rozhodovania nenachádzalo v odpise registra trestov, odvolací súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/39/2022 z 30.03.2022, doručeným obvinenému 08.04.2022, právoplatným 25.07.2022 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmenom b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, pričom skutku sa dopustil 22.10.2020 a bol mu uložený trest odňatia slobody 20 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 30 mesiacov.

Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanom prípade boli splnené zákonné podmienky na ukladanie trestu súhrnného, z dôvodu splnenia podmienok ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona, pretože

odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz vo veci OS Levice sp. zn. 2T/39/2022 bol obvinenému doručený 08.04.2022), pričom ide o zbiehanie sa trestnej činnosti neprerušene vyhlásením žiadneho odsudzujúceho rozhodnutia.

Obžalovanému bolo preto potrebné ukladať súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona v zmysle zásad podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, pričom sa vychádzalo z trestnej sadzby pre najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, teda § 155 odsek 1 Trestného zákona (základná sadzba 4-8 rokov), pri rovnováhe poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, po následnej úprave hornej hranice v dôsledku zásady zostrenia. tzv. asperačnej zásady (keďže jeden zo skutkov je zločinom, § 41 odsek 2 Trestného zákona), t.j. po zvýšení hornej hranice o jednu tretinu pohybujúc sa v sadzbe 4 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Pri určení druhu a výmery trestu odvolací súd (zhodne ako súd prvého stupňa) dospel k záveru, že iba tento druh trestu, teda nepodmienečný trest odňatia slobody (vrátane jeho výmery) prihliada na všetky hľadiská uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, predovšetkým na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a súčasne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného o možnosti uloženia trestu domáceho väzenia, odvolací súd obdobne ako súd prvého stupňa má za to, že v danom prípade na uloženie takéhoto druhu trestu obžalovanému neboli splnené zákonné podmienky, a to jednak s poukazom na osobu obžalovaného a jednak s poukazom na charakter a povahu spáchaných deliktov, na ktoré skutočnosť súd prvého stupňa podrobne poukázal v dôvodoch napádaného rozsudku, nad rámec ktorých odvolací súd nemá čo ďalšie už dodať.

Pokiaľ ide o ďalšie výroky súvisiace s výrokom o treste, teda zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, trest prepadnutia veci ako aj trest zákazu činnosti, tieto odvolací súd ako vecne správne a zákonné, nemenne prevzal z výroku o treste napadnutého rozsudku a v ďalšom na právne úvahy súdu v tejto časti len odkazuje .

Výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/39/2022 vzhľadom k uloženiu súhrnného trestu bol zrušený, ako aj všetky ďalšie na tento výrok nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, nestratili podklad (§ 42 odsek 2 Trestného zákona).

V ostatnej časti napadnutý rozsudok zostal nezmenený (výrok o ochrannom opatrení, ktorý výrok je oddeliteľným od výroku o treste).

Výrok tohto rozhodnutia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.